

Sygn. akt II K 566/16

PR Ds 887.2016

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 kwietnia 2017r.

Sąd Rejonowy w Świnoujściu II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Kamilla Gajewska

Protokolant: Dorota Bocian

bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu w dniu 6 kwietnia 2017r.

sprawy **P. S.**,

s. J. i T. z d. P.,

ur. dnia (...) w W.,

oskarżonego o to, że:

- w dniu 23 lipca 2016r. w Ś. na ul. (...) prowadził pojazd mechaniczny w postaci samochodu ciężarowego marki (...) o nr. rejestracyjnym (...) w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości wyrażającym się stężeniem 0,34 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

I. oskarżonego P. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierza mu karę grzywny w wysokości 70 (siedemdziesiąt) stawek dziennych po 20 (czterdzieści) zł każda,

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonemu okres zatrzymania od 23.07.2016r. godz. 07.05 do 23.07.2016r. godz. 11.30 przyjmując, że jeden dzień faktycznego pozbawienia wolności równy jest dwóm stawkom dziennym grzywny i karę tę uznaje za wykonaną w zakresie dwóch stawek dziennych grzywny,

III. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat,

IV. na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 23.07.2016r.,

V. na podstawie art. 43a § 2 k.k. zasądza od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5000 zł (pięć tysięcy złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,

VI. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w wysokości 70 zł oraz wymierza mu opłatę w kwocie 140 zł.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Świnoujściu z dnia 6 kwietnia 2017 r. w sprawie II K 566/16 Sąd uznał P. S. za winnego tego, że w dniu 23 lipca 2016 r. w Ś. na ul. (...) prowadził pojazd mechaniczny w postaci samochodu marki (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości wyrażającym się stężeniem 0,34 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, kwalifikując go z art. 178a § 1 k.k.

Ustalenia faktyczne oraz sprawstwo oskarżonego, który przyznał się do czynu, w świetle zgromadzonych dowodów nie budziły wątpliwości.

Sąd wobec powyższego orzekł wobec oskarżonego na podstawie art. 178a § 1 k.k. karę grzywny w wysokości 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych po 20 zł (dwadzieścia złotych) każda, na poczet której zaliczono oskarżonemu na podstawie art. 63 § 1 k.k. okres zatrzymania od dnia 23 lipca 2016 r. godz. 07:05 do dnia 23 lipca 2016 r. godz. 11:30 przyjmując, że jeden dzień faktycznego pozbawienia wolności równy jest dwóm stawkom dziennym grzywny.

Nadto Sąd orzekł wobec oskarżonego na podstawie art. 42 § 2 k.k. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat. Na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 23 lipca 2016 r.

Na podstawie art. 43a § 2 k.k. Sąd orzekł od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 zł (pięciu tysięcy złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Ponadto Sąd obciążył oskarżonego kosztami postępowania w wysokości 70 zł (siedemdziesięciu złotych) oraz wymierzył mu opłatę w wysokości 140 zł (stu czterdziestu złotych).

W przedmiotowej sprawie na korzyść oskarżonego przemawia to, że przyznał się do zarzucanego mu czynu i nie utrudniał prowadzonego postępowania, wyraził skruchę.

W niniejszej sprawie na niekorzyść oskarżonego przemawia to, że znajdował się w wysokim stanie nietrzeźwości (0,34 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu). Taki stopień nietrzeźwości powoduje, że następują zaburzenia psychomotoryczne utrudniające prowadzenie pojazdu. Dodać też trzeba, że oskarżony był już karany Sądownie, co także przemawia na jego niekorzyść.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że w niniejszej sprawie koniecznym jest orzec wobec oskarżonego karę (najłagodniejszą rodzajowo) w wysokości 70 stawek dziennych grzywny po 20 zł każda. Wymierzając P. S. karę Sąd wziął pod uwagę wszystkie wyżej opisane okoliczności w jakich oskarżony dopuścił się omawianego czynu. Zdaniem Sądu kara wymierzona oskarżonemu jest współmierna do stopnia jego winy, rodzaju popełnionego czynu i jego społecznej szkodliwości. Nadto w należyтым stopniu uwzględnia wszystkie pozostałe dyrektywy wymiaru kary nakazane art. 53 § 1 i § 2 k.k. Taka kara spełni swoje cele prewencji indywidualnej i ogólnej.

Na podstawie art. 42 § 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres trzech lat. Jest to okres najkrótszy na jaki Sąd zakaz orzec może. W ocenie Sądu na taki okres koniecznym jest wyeliminowanie oskarżonego jako kierowcy z ruchu drogowego. Oskarżony wykazał się całkowitym lekceważeniem porządku prawnego obowiązującego kierowców. Nadto oskarżony zachował się w sposób nieodpowiedzialny, w sposób, który wskazuje na to, że nie może on w ocenie Sądu uczestniczyć przez ten czas w ruchu drogowym jako kierowca pojazdów mechanicznych. Faktyczne wyeliminowanie oskarżonego z ruchu drogowego na okres trzech lat jest dolegliwością współmierną do wszystkich opisanych okoliczności postępowania oskarżonego. Przedstawione wyżej okoliczności sprawy wskazują na to, że prowadzenie przez oskarżonego pojazdów mechanicznych zagraża bezpieczeństwu w komunikacji. Oskarżony w rażący sposób zlekceważył podstawowe zasady ostrożności bezpieczeństwa ruchu drogowego zagrażając również bezpieczeństwu

innych uczestników ruchu drogowego. Jest to okres, który pozwoli na uświadomienie oskarżonemu naganności jego postępowania, wagi popełnionego przez oskarżonego czynu i rzeczywistą ocenę jego znaczenia, a przede wszystkim to, że stopień jego nietrzeźwości stanowił bezpośrednie zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Należy mieć na uwadze, że Sąd orzekł zakaz prowadzenia pojazdów na możliwie najkrótszy okres. Nadto orzekł o zakazie prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, bowiem oskarżony popełnił czyn jadąc samochodem ciężarowym. Wiedział, że będzie musiał zjechać z promu, gdzie ruch pojazdów jest duży, a mimo to spożył alkohol. Na marginesie nadmienić można, że orzecznictwo przewiduje możliwość orzeczenia zakazu prowadzenia pojazdów tylko tej kategorii jaka w chwili zdarzenia kierował sprawca, lecz w niniejszej sprawie zdaniem Sądu takie orzeczenie wobec tylu okoliczności niekorzystnych byłoby zbytnią pobłażliwością wobec oskarżonego.

Na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeczono wobec P. S. świadczenie pieniężne w wysokości 5.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Przepis ten nakłada na Sąd obowiązek orzeczenia świadczenia pieniężnego w stosunku do oskarżonego, który popełnił jedno z wymienionych w tym przepisie czynów, tj. z art. 178a § 1 k.k. Sąd uznał za konieczne wymierzenie tego środka z uwagi na zachowanie P. S.. Orzeczona kara bądź środek karny mają na celu ukształtowanie świadomości prawnej u oskarżonego, a nader wszystko zapobiec, by oskarżony nie popełnił ponownie przestępstwa.

Sąd zasądził od oskarżonego koszty postępowania w wysokości 70 zł oraz wymierzył mu opłatę w wysokości 140 zł. Sąd uznał z uwagi na sytuację materialną, że oskarżony może ponieść koszty postępowania.